

Αθήνα, 21-01-2013

Αριθ. Πρωτ.: Γ/ΕΞ/381/21-01-2013

ΑΡΧΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ Ε ΟΜΕΝΩΝ
ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ

Α Π Ο Φ Α Σ Η 8/2013

Η Αρχή Προστασίας εδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα συνήλθε, μετά από πρόσκληση του Προέδρου της, σε τακτική συνεδρίαση στην έδρα της, την 26.07.2012, σε συνέχεια των από 16.02.2012, 15.03.2012, 05.04.2012 και 12.07.2012 συνεδριάσεων, προκειμένου να εξετάσει την υπόθεση που αναφέρεται στο ιστορικό της παρούσας. Παρέστησαν οι Π. Χριστόφορος, Πρόεδρος της Αρχής, και τα τακτικά μέλη της Αρχής Λ. Κοτσαλής, ο οποίος είχε οριστεί εισηγητής, και . Μπριόλας, καθώς και τα αναπληρωματικά μέλη της Αρχής Γ. Λαζαράκος και Α. Συμβώνης, σε αντικατάσταση των τακτικών μελών Α.-Ι. Μεταξά και Γ. Πάντζιου, οι οποίοι, εάν και κλήθηκαν νομίμως, δεν παρέστησαν λόγω κωλύματος. Παρέστη επίσης και το αναπληρωματικό μέλος Κων. Χριστοδούλου, σε αντικατάσταση του τακτικού μέλους Αντ. Ρουπακιώτη, του οποίου η παραίτηση δεν είχε γίνει ακόμη αποδεκτή. Στη συνεδρίαση παρέστησαν, επίσης, με εντολή του Προέδρου, η Φ. Καρβέλα, νομικός ελέγκτρια και η Γ. Παναγοπούλου, πληροφορικός ελέγκτρια, ως βοηθοί εισηγήτριες, οι οποίες αποχώρησαν μετά τη συζήτηση της υπόθεσης και πριν από τη διάσκεψη και τη λήψη απόφασης και η Μ. Γιαννάκη, υπάλληλος του τριτοβάθμιου – Οικονομικού Τμήματος της Αρχής, ως γραμματέας

Η Αρχή, μετά την ανάκληση της με αρ. 63/2005 απόφασής της με την απόφαση 73/2011, εξέτασε εκ νέου τις υπ' αριθμ πρωτ. 1333/20.04.2004 και 2313/06.07.2004 προσφυγές του Α και 1391/26.04.2004 του Β κατά της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «Ξενοδοχεία Χ ΑΕ» και κατά του τότε πρότανη του Πανεπιστημίου ..., Γ, καθώς και την υπ' αριθμ πρωτ. 2615/03.09.2004 προσφυγή του Α κατά της

παραπάνω ανώνυμης εταιρείας και της πληρεξουσίας δικηγόρου αυτής Ελένης Γκόνου. Η υπόθεση εισήχθη προς συζήτηση στις 16.02.2012 και μετά δεύτερη αναβολή (15.03.2012) στις 05.04.2012, οπότε έλαβε χώρα ακρόαση του , προέδρου του διοικητικού Συμβουλίου και πληρεξούσιου δικηγόρου της εταιρείας με την επωνυμία «Ξενοδοχεία Χ ΑΕ», καθώς και του τότε πρότανη του Πανεπιστημίου ..., Γ, και της πληρεξουσίας δικηγόρου αυτού, οι οποίοι ζήτησαν και έλαβαν προθεσμία υποβολής υπομνημάτων, τα οποία κατέθεσαν με αρ. πρωτ. Γ/ΕΙΣ/2916/23.04.2012 και Γ/ΕΙΣ/2890/23.04.2012 αντίστοιχα. Οι προσφεύγοντες καθώς και οι υπόλοιποι εκ των καθ' ων δεν παρέστησαν στην παραπάνω συνεδρίαση, αλλά απέστειλαν έγγραφα. Λόγω παραίτησης ενός μέλους της Αρχής, η οποία δεν είχε γίνει αποδεκτή, η υπόθεση δεν εισήχθη προς διάσκεψη και προσδιορίστηκε να συζητηθεί εκ νέου στις 12.07.2012 με κλήση όλων των εμπλεκομένων. Μετά από αίτημα αναβολής ενός εκ των προσφευγόντων, η υπόθεση εισήχθη προς συζήτηση στις 26.07.2012, οπότε παρέστη μόνο ο , πρόεδρος του διοικητικού Συμβουλίου και πληρεξούσιος δικηγόρος της εταιρείας με την επωνυμία «Ξενοδοχεία Χ ΑΕ». Οι προσφεύγοντες και οι υπόλοιποι εκ των καθ' ων δεν παρέστησαν, αλλά απέστειλαν έγγραφα (με αριθμ πρωτ. Γ/ΕΙΣ/4888/12.07.2012, Γ/ΕΙΣ/5166/26.07.2012 και Γ/ΕΙΣ/5167/26.07.2012). Η Αρχή μετά από εξέταση των παραπάνω καταγγελιών και όλων των στοιχείων του φακέλου, αφού αναγνώστηκαν τα πρακτικά της 11.11.2004, 13.01.2005, 14.04.2005 και 05.04.2012, και άκουσε τον εισηγητή και τη βοηθό εισηγήτρια, η οποία στη συνέχεια αποχώρησε, και κατόπιν διεξοδικής συζήτησης,

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟΝ ΝΟΜΟ

Α.- Σύμφωνα με το άρθρ. 2 στοιχ. α' του ν. 2472/1997 ως δεδομένο προσωπικού χαρακτήρα νοείται κάθε πληροφορία που αναφέρεται στο υποκείμενο των δεδομένων (φυσικό πρόσωπο που προσδιορίζεται). Το άρθρο 2 στοιχ. β' του ίδιου νόμου ορίζει ότι στα ευαίσθητα προσωπικά δεδομένα συγκαταλέγονται και αυτά που αφορούν στις ποινικές διώξεις ή καταδίκες του ατόμου. Σύμφωνα με το άρθρ. 2 στοιχ. δ' του ίδιου νόμου ως «επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα» ορίζεται, μεταξύ άλλων, η συλλογή, η αποθήκευση, η εξαγωγή, η χρήση, η διάδοση ή κάθε άλλης μορφής διάθεση των προσωπικών δεδομένων. Υπεύθυνος επεξεργασίας, κατά τους ορισμούς

του νόμου, είναι οποιοσδήποτε καθορίζει το σκοπό και τον τρόπο επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, όπως φυσικό ή νομικό πρόσωπο, δημόσια αρχή ή υπηρεσία ή οποιοσδήποτε άλλος οργανισμός. «Όταν ο σκοπός και ο τρόπος της επεξεργασίας καθορίζονται με διατάξεις νόμου ή κανονιστικές διατάξεις εθνικού ή κοινοτικού δικαίου, ο υπεύθυνος επεξεργασίας ή τα ειδικά κριτήρια βάσει των οποίων γίνεται η επιλογή του καθορίζονται αντίστοιχα από το εθνικό ή το κοινοτικό δίκαιο» (άρθρο 2 στοιχ. ζ'). Εκτελών δε την επεξεργασία είναι οποιοσδήποτε επεξεργάζεται δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα για λογαριασμό υπεύθυνου επεξεργασίας, όπως φυσικό ή νομικό πρόσωπο, δημόσια αρχή ή υπηρεσία ή οποιοσδήποτε άλλος οργανισμός (άρθρ. 2 στοιχ. η').

Το άρθρο 4 § 1 στοιχ. α' και β' του ν. 2472/1997 ορίζει, μεταξύ άλλων, ότι ο σκοπός της επεξεργασίας πρέπει να είναι καθορισμένος, σαφής και νόμιμος, τα δε δεδομένα να είναι συναφή, πρόσφορα και όχι περισσότερα από όσα απαιτούνται ενόψει του σκοπού της επεξεργασίας.

Σύμφωνα με το άρθρο 5 παρ. 1 του ν. 2472/1997, επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα επιτρέπεται, κατά κανόνα, μόνο όταν το υποκείμενο των δεδομένων έχει δώσει τη συγκατάθεσή του. Σύμφωνα δε με την παρ. 2 του ίδιου άρθρου, κατ' εξαίρεση επιτρέπεται η επεξεργασία και χωρίς τη συγκατάθεση στις προβλεπόμενες περιπτώσεις α' έως ε'.

Το άρθρο 10 του ίδιου νόμου ορίζει τα εξής: «1. Η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα είναι απόρρητη. Ιεξάγεται αποκλειστικά και μόνο από πρόσωπα που τελούν υπό τον έλεγχο του υπεύθυνου επεξεργασίας ή του εκτελούντος την επεξεργασία και μόνον κατ' εντολήν του. 2. Για τη διεξαγωγή της επεξεργασίας ο υπεύθυνος επεξεργασίας οφείλει να επιλέγει πρόσωπα με αντίστοιχα επαγγελματικά προσόντα που παρέχουν επαρκείς εγγυήσεις από πλευράς τεχνικών γνώσεων και προσωπικής ακεραιότητας για την τήρηση του απορρήτου. 3. Ο υπεύθυνος επεξεργασίας οφείλει να λαμβάνει τα κατάλληλα οργανωτικά και τεχνικά μέτρα για την ασφάλεια των δεδομένων και την προστασία τους από τυχαία ή αθέμιτη καταστροφή, τυχαία απώλεια, αλλοίωση, απαγορευμένη διάδοση ή πρόσβαση και κάθε άλλη μορφή αθέμιτης επεξεργασίας. Αυτά τα μέτρα πρέπει να εξασφαλίζουν επίπεδο ασφάλειας ανάλογο προς τους κινδύνους που συνεπάγεται η επεξεργασία και η φύση των δεδομένων που είναι αντικείμενο της επεξεργασίας. ...»

Σύμφωνα με το άρθρο 19 παρ. 1 στοιχ. στ' του ν. 2472/1997 η Αρχή επιβάλλει τις κατά το άρθρο 21 του παρόντος νόμου διοικητικές κυρώσεις. Συγκεκριμένα, «Η Αρχή επιβάλλει στους υπεύθυνους επεξεργασίας ή στους τυχόν εκπροσώπους τους τις ακόλουθες διοικητικές κυρώσεις, για παράβαση των υποχρεώσεών τους που απορρέουν από τον παρόντα νόμο και από κάθε άλλη ρύθμιση που αφορά την προστασία του ατόμου από την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα: α) Προειδοποίηση, με αποκλειστική προθεσμία για άρση της παράβασης. β) Πρόστιμο ...ε) Καταστροφή αρχείου ή διακοπή επεξεργασίας και καταστροφή των σχετικών δεδομένων.» (άρθρο 21 παρ. 1)

B.- 1) Στην με αριθμ. πρωτ. 1333/20.4.04 αίτησή του προς την Αρχή ο καθηγητής του Πανεπιστημίου ..., Α, αναφέρει ότι την 1.8.2003 η εταιρία με την επωνυμία «Ξενοδοχεία X Α.Ε.» υπέβαλε στο πρωτόκολλο του Πανεπιστημίου ... με αριθμ. πρωτ. ... το από ...-2003 έγγραφό της προς τον τότε Πρύτανη με συνημμένα τα κείμενα μήνυσης (από 06.11.2002) και δύο συμπληρωματικών υπομνημάτων (από 09.12.2002 και 20.01.2003) που η εταιρία είχε υποβάλει στην Εισαγγελία ... . Η μήνυση αυτή ήταν κατά αγνώστων δραστών. Στα μετέπειτα υποβληθέντα όμως υπομνήματα αναφερόταν και το όνομα του Α. Εν συνεχεία, όπως αναφέρει ο Α, ο Πρύτανης συμπεριέλαβε τα κείμενα της μήνυσης και των υπομνημάτων σε υπόμνημα που κατέθεσε την ...-2003 στον ανακριτή για άλλη υπόθεση.

Σημειώνεται ότι με βάση την προαναφερθείσα μήνυση και τα συμπληρωματικά υπομνήματα της ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία «Ξενοδοχεία X Α.Ε.» ασκήθηκε σε βάρος του αιτούντος Α, όπως αυτός παραθέτει, ποινική δίωξη για ηθική αυτουργία σε συκοφαντική δυσφήμιση της μηνύτριας εταιρίας, η οποία έπαυσε οριστικά με βούλευμα του Συμβουλίου Πλημ/κών ... μετά από ανάκληση της έγκλησης από την μηνύτρια εταιρία.

Στην με αριθμ. πρωτ. 2313/6.7.04 αίτησή του προς την Αρχή ο καθηγητής Α αναφέρει ότι μαζί με το υπόμνημα που είχε καταθέσει η εταιρία με την επωνυμία «Ξενοδοχεία X Α.Ε.» σχετικά με την παραπάνω μήνυση την 9.12.2002 είχε υποβάλει και αντίγραφο δισέλιδης κατάστασης (Report) στο οποίο καταγράφονταν στοιχεία τηλεφωνημάτων από το Πανεπιστήμιο ..., όπως κληθέντες αριθμοί, διάρκεια κλήσεων και ώρες κλήσης κ.λ.π. και ότι στην κατάσταση αυτή αναφέρονταν και οι κλήσεις που έχουν γίνει από τη δική του τηλεφωνική σύνδεση στο Πανεπιστήμιο.

Με βάση τα ιστορικά αυτά που αναφέρει στις δύο αυτές αιτήσεις του ο Α ζητεί από την Αρχή να ενεργήσει αποφαινόμενη σχετικά με τη νομιμότητα των πράξεων που ιστορεί κατά τον ν. 2472/1997, ώστε να καταλογιστούν οι ενδεχόμενες ευθύνες των εμπλεκομένων.

2) Στην με αριθμ. πρωτ. 1391/26.4.04 αίτησή του προς την Αρχή ο καθηγητής του Πανεπιστημίου ..., Β, αναφέρει ότι την 01.08.2003 η εταιρία με την επωνυμία «Ξενοδοχεία Χ Α.Ε.» υπέβαλε στο πρωτόκολλο του Πανεπιστημίου ... με αριθμ. πρωτ. ... το από ...-...-2003 έγγραφό της προς τον τότε Πρύτανη με συνημμένα τα κείμενα μήνυσης και δύο συμπληρωματικών υπομνημάτων που η εταιρία είχε υποβάλει στην Εισαγγελία ... . Στη μήνυση αυτή, η οποία ήταν κατά αγνώστων δραστών, στα μετέπειτα υποβληθέντα υπομνήματα αναφερόταν και το όνομα του Β. Εν συνεχεία, όπως αναφέρει ο Β, ο Πρύτανης συμπεριέλαβε τα κείμενα της μήνυσης και των υπομνημάτων σε υπόμνημα που κατέθεσε την 06.10.2003 στον ανακριτή για άλλη υπόθεση.

Σημειώνεται ότι με βάση την προαναφερθείσα μήνυση και τα συμπληρωματικά υπομνήματα της ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία «Ξενοδοχεία Χ Α.Ε.» ασκήθηκε σε βάρος του αιτούντος Β, όπως αυτός παραθέτει, ποινική δίωξη για ηθική αυτουργία σε συκοφαντική δυσφήμιση της μηνύτριας εταιρίας, η οποία έπαυσε οριστικά με βούλευμα του Συμβουλίου Πλημ/ών ... μετά από ανάκληση της έγκλησης από την μηνύτρια εταιρία. Ασκήθηκε δε και ποινική δίωξη σε βάρος του Β για παράβαση του ν. 2472/1997, για την οποία κηρύχθηκε αθώος στη δίκη που διεξήχθη, σύμφωνα με όσα ο Β στην αίτησή του ιστορεί (βλ. και σχετική αθωωτική απόφαση, επισυναπτόμενη στο από 21.3.2005 υπόμνημά του).

Με βάση το ιστορικό αυτό που αναφέρει στην αίτησή του ο Β ζητεί από την Αρχή να ενεργήσει αποφαινόμενη σχετικά με τη νομιμότητα των πράξεων που ιστορεί κατά τον ν. 2472/1997, ώστε να καταλογιστούν οι ενδεχόμενες ευθύνες των εμπλεκομένων.

3) Με το με αριθμ. πρωτ. 1229/26.5.2004 έγγραφό της η Αρχή είχε ζητήσει από την εταιρία με την επωνυμία «Ξενοδοχεία Χ Α.Ε.» τις απόψεις της για τους λόγους για τους οποίους προέβη στην διαβίβαση προς το Πανεπιστήμιο ... των εγγράφων (αντίγραφα δικογράφων) που συνυπέβαλε, με το από ...-...-2003 έγγραφό της προς τον Πρύτανη του Πανεπιστημίου ..., στο πρωτόκολλο του Πανεπιστημίου.

Η εταιρία με την επωνυμία «Ξενοδοχεία X Α.Ε.» απάντησε με το με αριθμ. πρωτ. 2120/17.06.2004 έγγραφό της (καθώς και με το μετέπειτα υπ' αριθμ πρωτ. Γ/ΕΙΣ/2916/23.04.12 υπόμνημα που κατέθεσε μετά την εκ νέου συζήτηση της υπόθεσης ενώπιον της Αρχής) ότι διαβίβασε τα έγγραφα αυτά σε κλειστό φάκελο προς τον Πρύτανη του Πανεπιστημίου ... προσωπικά καθ' υπόδειξη και παραίνεσή του.

Κατά τα υπ' αριθμ πρωτ. 2120/17.06.2004 και Γ/ΕΙΣ/2916/23.04.12 υπομνήματα της εταιρείας, ο καταγγέλλων Α, ο οποίος διαμαρτύρεται για διαβίβαση ευαίσθητων προσωπικών του δεδομένων στο Πανεπιστήμιο ..., είχε ανακοινώσει ο ίδιος προ της υπό κρίση διαβίβασης των ανωτέρω εγγράφων, στον τότε Πρύτανη και προ της ανάκλησης της έγκλησης από την εταιρεία μέσω του ηλεκτρονικού περιοδικού που εκδίδει ή συνεκδίδει με την ονομασία «Ψ» -στο διαδικτυακό τόπο «www.Ψ.gr»- με λεπτομέρειες την μήνυση της εταιρείας με την επωνυμία «Ξενοδοχεία X Α.Ε.» κατά αγνώστων, έγραφε δε, κατά τους ισχυρισμούς της εταιρείας, και άρθρα υπερασπιστικά των τριών εμπλεκομένων φοιτητών του Πανεπιστημίου, οπότε και τότε μόνο ασκήθηκε κατά αυτού δίωξη για ηθική αυτουργία στη συκοφαντική δυσφήμιση της εταιρείας.

4) Στη συνέχεια με την με αριθμ. πρωτ. 2615/03.08.04 αίτησή του ο Α γνωστοποιεί στην Αρχή εξώδικο πληροφόρηση-δήλωση-γνωστοποίηση που του επέδωσε η εταιρία με την επωνυμία «Ξενοδοχεία X Α.Ε.» με την οποία, μεταξύ άλλων, η εξωδίκως δηλούσα (υπογράφουσα πληρεξούσια δικηγόρος είναι η Ελένη Γκόνου) γνωστοποιεί στον Α ότι είναι σε θέση, δια της υπογράφουσας, να τον ενημερώσει κατά το ακριβές κείμενο: *«και για άλλα τινά....., που αφορούσαν/αφορούν την, υπό μελών ΔΕΠ του Πανεπιστημίου ... (προσκειμένων τότε, ίσως και τώρα, στον νυν Πρύτανή του), έλλειψη σεβασμού προς την προσωπικότητά σας, αλλά και για την ιδιωτική ζωή σας, αγαθά/δικαιώματα και πράγματα, που εμείς απόλυτα σεβόμαστε.... Και για ταύτα πάντα υπάρχουν..... και τα κατάλληλα αποδεικτικά μέσα (ηχητικά, φωτογραφικά!!! Κλπ.) που τα τεκμηριώνουν. Και που με σεβασμό πάντοτε της νομοθεσίας μας, αλλά και του Κώδικα Δεοντολογίας του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών, (αφού εγένοντο ακόμη και σε ραντεβού ενώπιον και της κάτωθι υπογράφουσας, στο γραφείο μου, αλλά και ενώπιον και άλλων συναδέλφων της κάτωθι υπογράφουσας) είτε υπό της ανωτέρω εταιρείας, στο μέτρο που την αφορούν, είτε υπό της κάτωθι υπογράφουσας θα σας κοινοποιηθούν, εν ευθέτω χρόνω, ώστε να πράξετε και εσείς αναλόγως»*. Με την

αίτησή του αυτή ο Α ζητεί από την Αρχή να επιληφθεί προκειμένου να καταλογιστούν οι ευθύνες των εμπλεκομένων.

Επισημαίνεται ότι το Τριμελές Πλημμελειοδικείο ... με την υπ' αριθμ. .../2009 απόφασή του κήρυξε ενόχους σε δεύτερο βαθμό τον Γ και την Ε, ως νόμιμο εκπρόσωπο της εταιρείας με την επωνυμία «Ξενοδοχεία Χ ΑΕ», για την παράβαση των διατάξεων των άρθρων 2 παρ. 2 εδ. α' και 22 παρ. 4 Ν. 2472/1997 σε βάρος των Α και Β και τους καταδίκασε σε ποινή φυλάκισης 6 μηνών με αναστολή τον καθένα. Την παραπάνω τελεσίδικη απόφαση του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου ... προσέβαλαν αμφοτέρωθεν οι ως άνω καταδικασθέντες με αίτηση αναίρεσης, ωστόσο ο Άρειος Πάγος με την αμετάκλητη πλέον υπ' αριθμ. .../2010 απόφασή του απέρριψε όλους τους λόγους αναίρεσης αυτών.

Γ.- Από την εξέταση όλων των στοιχείων του φακέλου, τις ακροάσεις των κληθέντων και τα υπομνήματα που υποβλήθηκαν εμπροθέσμως, προκύπτουν τα εξής:

Η εταιρία με την επωνυμία «Ξενοδοχεία Χ Α.Ε.» υπέβαλε μία μήνυση κατά αγνώστων για συκοφαντική δυσφήμιση της εταιρίας με φεϊγβολάν φοιτητών σχετικά με άθλιους, κατ' αυτούς, όρους διαβίωσης των φοιτητών στα ξενοδοχεία της άνω εταιρείας, που εκμίσθωνε δωμάτια στο Πανεπιστήμιο ... για στέγαση άπορων φοιτητών. Στα μετέπειτα υποβληθέντα υπομνήματά της η εταιρεία αναφερόταν και στους καθηγητές κκ. Α (που είναι υπεύθυνος για το ηλεκτρονικό περιοδικό «Ψ» και συγκεκριμένα αν όχι αρχισυντάκτης, μέλος πάντως της συντακτικής ομάδας) και Β, αφήνοντας σαφείς υπόνοιες ότι αυτοί, υποκινώντας τους φοιτητές σε δυσφημιστικές για την εταιρεία εκδηλώσεις, ήταν οι ηθικοί αυτουργοί της συκοφαντικής δυσφήμισης της εταιρίας από τους συγκεκριμένους πια φοιτητές/τριες. Ο Πρύτανης του Πανεπιστημίου ..., όπως ισχυρίστηκε ενώπιον της Αρχής (βλ. κατάθεσή του την 13.1.2005), κλήθηκε να καταθέσει σχετικά και κατέθεσε στην ανακρίτρια, υπερασπιζόμενος τους φοιτητές, τα εξής: *«Οι φοιτητές μέσα στον ακαδημαϊκό χώρο, αν εκφράζουν απόψεις για τις δραστηριότητες που τους αφορούν, θεωρώ ότι δεν φέρουν καμία ευθύνη και καλώ την επιχείρηση «Χ Α.Ε.» να πάρει πίσω τη μήνυση όσον αφορά τους φοιτητές»*. Με βάση όμως τα προαναφερόμενα δύο υπομνήματα της εταιρίας ασκήθηκε ποινική δίωξη κατά τριών φοιτητών/τριών και κατά των καθηγητών Α και Β (ως ηθικών αυτουργών της συκοφαντικής δυσφημίσεως της μηνύτριας εταιρείας) Η ανωτέρω εταιρεία, ικανοποιώντας την παραπάνω παρέμβαση του Πρυτάνεως, ανακάλεσε την έγκληση που είχε υποβάλει. Έτσι, δια βουλεύματος

έπαυσε η ποινική δίωξη κατά όλων των διωκόμενων για το ανωτέρω έγκλημα. Η εταιρεία προς ενημέρωση του Πρύτανεως του Πανεπιστημίου για την ανωτέρω εξέλιξη, του διαβίβασε έγγραφο με την ακόλουθη σημείωση:

«Προς τον Πρύτανη του Πανεπιστημίου ...

... 31.07.2003

Σας αποστέλλουμε αντίγραφα της δικογραφίας, που αφορούσε σε μήνυση κατ' αγνώστων της εταιρείας μας, για συκοφαντική της δυσφήμιση.

Σε συνέχεια της μήνυσης αυτής, δυστυχώς, μετά την προανάκριση, ασκήθηκε ποινική δίωξη και κατά τινών (τριών) φοιτητών/τριών σας, για τους οποίους, όμως, το Διοικητικό Συμβούλιο της εταιρείας μας, με την από 31-3-2003 ομόφωνη απόφασή του, εξουσιοδότησε την κάτωθι υπογράφουσα, και εγώ, ήδη, προ πολλού, προέβην σε ανάκληση της σχετικής έγκλησής μας (εξόδοις μας), σύμφωνα με το άρθρο 120 του Ποινικού Κώδικα και το άρθρο 52 του Κωδ. ποιν. Δικονομίας (βλ. και συν. τα σχετικά έγγραφα).

Παρακαλούμε σημειώσατε ότι οι εν λόγω φοιτητές/τριές σας απεδέχθησαν, άνευ όρων, την ανωτέρω ανάκληση της έγκλησής μας. Μετά τιμής δια την «Ξενοδοχεία Χ Α.Ε.» Ε Πρόεδρος Δ.Σ. & Διευθύνουσα Σύμβουλος»

Σημειώνεται ότι τα έγγραφα που επισυνάπτονται στην ανωτέρω επιστολή προς τον τότε Πρύτανη Γ είναι τα κείμενα της μήνυσης της εταιρίας κατά αγνώστων δραστών και των δύο υπομνημάτων που προαναφέρθηκαν, χωρίς άλλα σχετικά έγγραφα που είχαν τυχόν κατατεθεί για την υποστήριξη της μήνυσης.

Στη συνέχεια προκλήθηκαν επεισόδια στο Πανεπιστήμιο από ομάδες φοιτητών, που εκβίαζαν τον Πρύτανη (βλ. την κατάθεσή του την 13.1.2005 και το από 20.1.2005 υπόμνημά του), να μην ενημερώσει την Σύγκλητο για τις, κατ' αυτόν, «ύποπτες» σχέσεις του Καθηγητή Β με την εταιρεία με την επωνυμία «Ξενοδοχεία Χ Α.Ε.» και την προαναφερόμενη ποινική υπόθεση-αντιδικία των ανωτέρω, που έπρεπε, κατά τον Πρύτανη να οδηγήσει και σε πειθαρχικό έλεγχο του εμπλεκόμενου καθηγητή. Οι φοιτητές αυτοί, σύμφωνα με όσα κατέθεσε ο Πρύτανης, προκαλούσαν σοβαρά επεισόδια, δεν άφηναν την Σύγκλητο να συνεδριάσει με τον ανωτέρω εκβιασμό να τους παραδώσει τα σχετικά αντίγραφα δικογραφίας και να μην αναφερθεί τίποτα εκ μέρους του Πρύτανεως στη Σύγκλητο για την ποινική υπόθεση της εταιρίας με τον καθηγητή Β, με αποτέλεσμα δε κατά τη συνεδρίαση της Συγκλήτου (στις ...-2003) και λόγω της επίθεσης των φοιτητών που δέχθηκε με ανοιχτό πυροσβεστήρα να

λιποθυμήσει ο τότε Πρύτανης και να μεταφερθεί σε νοσοκομείο, οι φοιτητές δε αυτοί, σύμφωνα με τον Πρύτανη, να υπεξαιρέσουν από το γραφείο του σχετικά έγγραφα. Προς τούτο για την υπόθεση της ...-... (επίθεση φοιτητών), μετά από αυτεπάγγελτη δίωξη με παρέμβαση του τότε Υπουργού Ικαιοσύνης κ. Ζ, ο Πρύτανης κατέθεσε σε υπόμνημά του τα ανωτέρω σχετικά έγγραφα δικογραφίας προς απόδειξη των ισχυρισμών του ότι είχε υποστεί, μεταξύ των άλλων, και τον πιο πάνω αναφερόμενο εκβιασμό από τους ταραξίες φοιτητές (βλ. και άρθρο 37 Κ.Π. . παρ. 3 που ορίζει ότι η ανακοίνωση αξιόποινης πράξης γίνεται γραπτώς και πρέπει να περιέχει όλα τα στοιχεία που υπάρχουν και αφορούν την αξιόποινη πράξη, τους δράστες και τις αποδείξεις).

Η εταιρεία με την επωνυμία «Ξενοδοχεία Χ Α.Ε.» κατέθεσε ως σχετικό έγγραφο του από 09.12.2002 και από 20.01.2003 υπομνήματός της σχετικά με την προαναφερθείσα μήνυσή της κατά αγνώστων δραστών για συκοφαντική δυσφήμισή της ένα έγγραφο αναλυτικής κατάστασης τηλεφωνημάτων του Πανεπιστημίου (Report 2 και 140 σελίδων αντίστοιχα π.χ. extension 2150, ημερομηνία και ώρα κλήσης, καλούμενος τόπος ή κινητό π.χ. Cosmote, καλούμενος αριθμός, διάρκεια και κόστος τηλεφωνήματος και συγκεντρωτικός πίνακας με τύπο, αριθμό και κόστος των τηλεφωνημάτων), το οποίο φέρεται, κατά την εταιρεία (βλ. κατάθεση εκπροσώπου της εταιρείας στα πρακτικά της 13.1.2005, που επιβεβαιώνεται στο σημείο αυτό και από όσα παραθέτει στο από 22.3.2005 έγγραφο ο Η, τότε πρόεδρος του Συλλόγου Στεγαζόμενων Φοιτητών του Πανεπιστημίου ...), να της έδωσε ο καθηγητής Β, με τον οποίο τότε η εταιρεία φέρεται να είχε πολύ καλές σχέσεις, διαφημίζοντας, ενδεχομένως, ο τελευταίος τις δυνατότητες του ψηφιακού κέντρου του Πανεπιστημίου, για την εφαρμογή του οποίου αυτός ήταν επιστημονικός υπεύθυνος. Τέτοιο δε ψηφιακό τηλεφωνικό κέντρο ανάλογο του Πανεπιστημίου εγκατέστησε και η εταιρεία στο ξενοδοχείο «Χ» (βλ. υπόμνημά της από 20.1.2005).

Στις 19.03.2003 ασκήθηκε (αυτεπαγγέλτως) σε βάρος του Β ποινική δίωξη για παράβαση του ν. 2472/1997. Στη δίκη που διεξήχθη στις ...-...2004 στο Β' Μονομελές Πλημμελειοδικείο ... αθώθηκε ο καταγγέλλων (βλ. ιστορικό αίτησης Β) λόγω του ότι δεν αποδείχθηκε ότι αυτός έκανε την εκτύπωση της αναλυτικής κατάστασης των τηλεφωνημάτων και ότι αυτός την έδωσε στην εταιρία με την επωνυμία «Ξενοδοχεία Χ Α.Ε.».

Ο καθηγητής Β είχε ορισθεί ήδη από την προηγούμενη Πρυτανική Αρχή επιστημονικός υπεύθυνος του προγράμματος των δικτύων του Πανεπιστημίου, πρόγραμμα που επιχορηγείται από την ευρωπαϊκή ένωση (ΕΠΕΑΕΚ) (βλ. και κατάθεση του Πρύτανη στη συνεδρίαση της Αρχής την 13.1.2005). Ο Πρύτανης, διαπιστώνοντας, όπως ισχυρίζεται, ότι το κόστος των νέων τηλεφωνημάτων με τη νέα τεχνολογία ήταν πολύ μειωμένο έναντι του παλαιού κόστους, έδωσε εντολή να μη γίνει χρήση των μηχανισμών ελέγχου, το οποίο σύστημα ελέγχου υπήρχε βάσει του προγράμματος ΕΠΕΑΕΚ με δυνατότητα καταγραφής ακόμα και των πλήρων στοιχείων σε κάθε τηλεφώνημα. Έστειλε δε, όπως ισχυρίζεται, μόνο μία εγκύκλιο στα μέλη ΕΠ και στους διοικητικούς ζητώντας να σταθμίσουν τα τηλέφωνα τους, ώστε να μην υπερβαίνουν ένα όριο. Όταν ο Πρύτανης πληροφορήθηκε από κάποιον τεχνικό υπάλληλο, ο οποίος τον επισκέφτηκε στο γραφείο του, ότι «παρακολουθούνται τα τηλέφωνα [τους] στο γραφείο ακόμα και όταν είναι κλειστά» (βλ. κατάθεση του Πρύτανη στη συνεδρίαση της Αρχής την 13.1.2005), έθεσε θέμα στη Σύγκλητο (βλ. πρακτικά Συγκλήτου Πανεπιστημίου ... ..-2002) ανάθεσης καθηκόντων υπευθύνου στα ίκτυα και σε δεύτερο μέλος ΕΠ (ώστε έμμεσα να ελέγχεται και ο επιστημονικός υπεύθυνος Β από τον προτεινόμενο από τον Πρύτανη να οριστεί ως αναπληρωτής υπεύθυνος ίκτύων Καθηγητή Θ), αλλά «στη Σύγκλητο αυτή έγινε μακελειό από τον Β και τους προσκείμενους σε αυτόν φοιτητές», όπως χαρακτηριστικά κατέθεσε ο Πρύτανης στην Αρχή (βλ. πρακτικά ακρόασης 13.1.2005), διότι θεωρήθηκε ότι υποκρύπτεται στην πρόταση η αντικατάσταση του Β μετά από 6-7 χρόνια που ήταν επιστημονικός υπεύθυνος για το συγκεκριμένο έργο. Στις 25.11.2002 ο Πρύτανης έστειλε το υπ' αριθμ. 20026236 έγγραφο στον Β, το οποίο κοινοποίησε και στην Εισαγγελία Εφετών ... και στην Αρχή (με αριθμ. πρωτ. 2505/26.11.2002) με το κατωτέρω περιεχόμενο:

«Θέμα: Ασφάλεια Δεδομένων

Κύριε Καθηγητά,

Παρακαλώ, ως άμεσα υπηρεσιακώς εμπλεκόμενος στη διαχείριση των ηλεκτρονικών δικτύων, να φροντίσετε για την προστασία κάθε σχετικού με τα δίκτυα υλικού (σκληροί δίσκοι, λογισμικό κ.λ.π.), ενόψει διενεργούμενου ελέγχου με βάση τη νομοθεσία περί προστασίας προσωπικών δεδομένων.

Για το λόγο αυτό, ορίζεστε μεσεγγυούχος όλου του σχετικού υλικού και παρακαλείσθε να επιληφθείτε με κάθε δυνατή επιμέλεια για την προστασία του.

Ο Πρύτανης»

Θέμα αθέμιτης επεξεργασίας προσωπικών δεδομένων προέκυψε με την, χωρίς δικαίωμα του όποιου δράστη, εκτύπωση και διαβίβαση στην εταιρεία με την επωνυμία «Ξενοδοχεία Χ Α.Ε.» του αναλυτικού καταλόγου τηλεφωνημάτων (εκτύπωση Report), τον οποίο διέθετε η εταιρεία αυτή και τον κατέθεσε με τα από 9.12.2002 και τα από 20.1.2003 συμπληρωματικά υπομνήματά της για την στήριξη της μηνύσεώς της.

.- 1. Πέρα από το αίτημα των καταγγελλόντων Α και Β για έρευνα της Αρχής και αξιολόγηση των πράξεων που καταγγέλλονται ως και τυχόν ενέργειες για την κίνηση της διαδικασίας ποινικής διώξεως των καταγγελλομένων με διαβίβαση του φακέλου στον αρμόδιο Εισαγγελέα, η Αρχή μπορεί και αυτεπαγγέλτως να διερευνήσει, στα πλαίσια των αρμοδιοτήτων της, το βάσιμο των καταγγελιών, ώστε να επιβάλει στον υπεύθυνο επεξεργασίας τις διοικητικές κυρώσεις του άρθρου 21 του ν. 2472/1997, σε περίπτωση που διαπιστωθεί ότι αυτός έχει παραβεί τις υποχρεώσεις του όσον αφορά την προστασία του ατόμου από την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Ειδικώς ως προς τον Β ερευνάται μόνο εάν ήταν υπεύθυνος επεξεργασίας του αρχείου του εν λόγω Κέντρου ιαχείρισης ικτύου. Το αν ο ίδιος εκτύπωσε χωρίς δικαίωμα την προαναφερόμενη αναλυτική κατάσταση τηλεφωνημάτων διαφόρων κατηγοριών προσωπικού του Πανεπιστημίου και τη χορήγησε στο ζεύγος -Ε είναι θέμα που καλύπτεται από την αθωωτική απόφαση που προαναφέρθηκε και δεν αποτελεί αντικείμενο έρευνας από την Αρχή.

2. Σχετικά με το γεγονός που προέκυψε ότι η εταιρεία με την επωνυμία «Ξενοδοχεία Χ Α.Ε.» μαζί με την επιστολή της προς τον Πρύτανη, με την οποία τον ενημερώνει για την εξέλιξη της υπόθεσης, την ανάκληση της έγκλησης για συκοφαντική δυσφήμισή της που είχε υποβάλει και την παύση των ποινικών διώξεων που ασκήθηκαν κατά φοιτητών/τριών του Πανεπιστημίου, διαβίβασε σε αυτόν και εκείνος στο Πανεπιστήμιο τα σχετικά έγγραφα (κείμενο της μήνυσης κατά αγνώστων δραστών και τα δύο συμπληρωματικά υπομνήματά της) στα οποία αναφέρεται η ανάκληση, επισημαίνεται ότι τα σχετικά έγγραφα δεν περιέχουν «ευαίσθητα» προσωπικά δεδομένα των καταγγελλόντων (βλ. άρθρο 2β'), αλλά «απλά» (άρθρο

2α'), δεδομένου ότι η μήνυση ήταν κατά αγνώστων δραστών, στα υπομνήματα αναφέρονται μεν, μεταξύ άλλων, και τα ονόματα των αιτούντων Α και Β, δεν προκύπτει όμως από τα έγγραφα αυτά κάτι σχετικό με την ποινική δίωξη των αιτούντων και δεν συμπεριλαμβάνεται κανένα κατηγορητήριο, κλήση στο ακροατήριο/παραπεμπτικό βούλευμα ή καταδικαστική ποινική απόφαση που θα συνιστούσαν «ποινική δίωξη» ή «ποινική καταδίκη» κατά την έννοια του ν. 2472/1997. Κατά συνέπεια, τα εν λόγω έγγραφα (η μήνυση κατ' αγνώστων, καθώς και τα σχετικά υπομνήματα), τα οποία παραδόθηκαν από την εταιρεία με την επωνυμία «Ξενοδοχεία Χ Α.Ε.» στον τότε Πρύτανη του Πανεπιστημίου περιλαμβάνουν προσωπικά δεδομένα των καθηγητών Α και Β, χωρίς ευαίσθητο χαρακτήρα. Το ίδιο ισχύει και για τον κατάλογο με την καταγραφή των τηλεφωνημάτων μελών .Ε.Π., μεταξύ των οποίων και ο Α (κληθέντες αριθμοί, διάρκεια και ώρες κλήσεων).

3. Η παράδοση από την εταιρεία με την επωνυμία «Ξενοδοχεία Χ Α.Ε.» στον Πρύτανη των εγγράφων της μήνυσης και των σχετικών υπομνημάτων αποτελεί επεξεργασία προσωπικών δεδομένων των καθηγητών Α και Β και πρέπει να εξεταστεί ως προς τη νομιμότητά της.

4. Σύμφωνα όμως με τη γενική αρχή του δικαίου *ne bis in idem*, η οποία γίνεται δεκτή και από το Ε Α¹, απαγορεύεται η διπλή δίωξη ή καταδίκη στην περίπτωση που έχει εκδοθεί απόφαση επί της ουσίας της υποθέσεως από άλλη αρμόδια αρχή.

---

¹ Βλ. ρητή κατοχύρωσή της στο άρθρο 4 παρ. 1 του 7^{ου} Πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΣ Α), που κυρώθηκε με το ν. 1705/1987 (Α' 89), σύμφωνα με το οποίο: «Κανένας δεν μπορεί να διωχθεί ή καταδικασθεί ποινικά από τα δικαστήρια του ιδίου Κράτους για μια παράβαση για την οποία ήδη αθωώθηκε ή καταδικάστηκε με αμετάκλητη απόφαση σύμφωνα με το νόμο και την ποινική δικονομία του Κράτους αυτού». Το Ε Α, με τη νομολογία του, διευκρίνισε ότι η έννοια της «ποινικής δίωξης ή καταδίκης» στο άρθρο 4 παρ. 1 του 7^{ου} Πρωτοκόλλου είναι αντίστοιχη της έννοιας της «κατηγορίας ποινικής φύσεως» του άρθρου 6 παρ. 1 ΕΣ Α, και για την υπαγωγή στην έννοια αυτή ισχύουν τρία κριτήρια, γνωστά ως «κριτήρια Engel» (απόφαση Ε Α της 8.6.1976, Engel και λοιποί κατά Ολλανδίας, σκ. 82, 85, τα οποία εφαρμόζονται και στην απόφασή του Zolotukhin κατά Ρωσίας, σκ. 52 - 56): α) το αν η σχετική νομοθετική διάταξη ανήκει στην ύλη του εθνικού ποινικού δικαίου, β) η φύση της παραβάσεως, και γ) η φύση και ο βαθμός σοβαρότητας της κυρώσεως που κινδυνεύει να υποστεί ο ενδιαφερόμενος. Με βάση αυτά, έχει κριθεί ότι μπορούν να ενταχθούν στις ποινικής φύσεως και διοικητικές κυρώσεις π.χ. οι διοικητικές κυρώσεις που προβλέπονται στο ελληνικό δίκαιο για τελωνειακές παραβάσεις. Επιπλέον, ο Χάρτης Θεμελιωδών δικαιωμάτων, που απέκτησε δεσμευτική νομική ισχύ από 1.12.2009 (ημερομηνία έναρξης ισχύος της Συνθήκης της Λισαβόνας), ανάγει την ως άνω αρχή σε θεμελιώδες δικαίωμα (άρθρο 50), και στο μέτρο που ένα κράτος μέλος εφαρμόζει δίκαιο της Ε.Ε. απολαύει κατά συνδυαστική εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 6 παρ. 1 ΣΕΕ, 50 και 51 παρ. 1 του Χάρτη Θεμελιωδών δικαιωμάτων, την τυπική ισχύ θεμελιώδους δικαιώματος, ισόκυρου των Συνθηκών της Ε.Ε.

Ειδικότερα, όπως έχει δεχθεί το Ε Α², η δικονομική διάσταση της αρχής *ne bis in idem*, έχει την έννοια ότι, άπαξ διαπιστωθεί η ύπαρξη ποινής συνεπεία των ίδιων πραγματικών περιστατικών, απαγορεύεται η κίνηση οποιασδήποτε νέας διαδικασίας, υπό την προϋπόθεση ότι η απόφαση περί επιβολής της πρώτης ποινής έχει καταστεί αμετάκλητη. Το αυτό ισχύει κατά το Ε Α και για τις περιπτώσεις στις οποίες η πρώτη ποινή έχει το χαρακτήρα διοικητικής κύρωσης, η δε δεύτερη επιβάλλεται βάσει του ποινικού δικαίου, αλλά και στις περιπτώσεις στις οποίες συμβαίνει το αντίστροφο³. Ομοίως, η Αρχή (απόφαση 122/2012) έχει δεχθεί ότι, όταν για τα αυτά ή ουσιωδώς όμοια πραγματικά περιστατικά, που ενέχουν προσβολή των αυτών ή και διαφόρων εννόμων αγαθών και τα οποία αναφέρονται στα αυτά υπαίτια πρόσωπα (ταυτότητα πράξεων και παραβατών), έχει επιληφθεί και εξέδωσε απόφαση η πρώτη αρμόδια αρχή, η δε κρίση της είναι επί της ουσίας της υποθέσεως, τότε δεν είναι δυνατόν να επιληφθεί της κρίσεως αυτών για ενδεχόμενη επιβολή κυρώσεων η δεύτερη αρμόδια αρχή⁴.

Εξ ετέρου, σύμφωνα με την παράγραφο 9 του άρθρου 22 ν. 2472/1997 το οποίο τυποποιεί ως ποινικά αδικήματα ορισμένες περιπτώσεις παραβίασης των διατάξεων του ν. 2472/1997, «για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου, αν υπεύθυνος επεξεργασίας δεν είναι φυσικό πρόσωπο, ευθύνεται ο εκπρόσωπος του νομικού προσώπου ή ο επικεφαλής της δημόσιας αρχής ή υπηρεσίας ή οργανισμού αν ασκεί και ουσιαστικά τη διοίκηση ή διεύθυνση αυτών». Με τη διάταξη αυτή ορίζεται

² Βλ. αποφάσεις Franz Fischer κατά Αυστρίας, σκ. 22, Gradinger κατά Αυστρίας, σκ. 53 και Nikitin κατά Ρωσίας, σκ. 37.

³ Βλ. απόφαση Ruotsalainen κατά Φιλανδίας, 13079/03.

⁴ Έτσι, κατά την πρόσφατη νομολογία του Ε Α, ίδια παράβαση συντρέχει όταν πρόκειται για ταυτόσημα ή ουσιωδώς όμοια πραγματικά περιστατικά, στα οποία εμπλέκεται ο ίδιος δράστης και τα οποία έχουν ενότητα τόπου και χρόνου, ανεξάρτητα από το νομικό τους χαρακτηρισμό (βλ., ιδίως απόφαση Ε Α μείζ. συνθ. της 10.02.2009, Zolotukhin κατά Ρωσίας, 14939/03, σκ. 82-84, και την απόφαση της 16.06.2009, Ruotsalainen κατά Φιλανδίας, 13079/03, σκ. 49 επ., και απόφαση ΣτΕ 2067/2011, σκ. 9, στην οποία αποτυπώνεται μεν η ως άνω νομολογία του Ε Α, ενώ κατά πλειοψηφία δεν γίνεται δεκτή η εφαρμογή της με αυτή την έννοια στην υπό κρίση υπόθεση). Βλ. επίσης προτάσεις της Γενικής Εισαγγελέως του ΕΕ στην υπόθεση C-17/10, σκ. 114-124, σε σχέση με την εφαρμογή των ίδιων κριτηρίων, όπως αυτά διαπλάσθηκαν από το Ε Α, σε υπόθεση δικαίου του ανταγωνισμού. Το ΕΕ, ωστόσο, μείζ. συνθ. της 14.02.2012, επανέλαβε την ανάγκη συνδρομής του τρίτου κριτηρίου, ήτοι του ίδιου έννομου συμφέροντος, σκ. 97, αν και πράγματι στην υπό κρίση υπόθεση κρίσιμο ήταν αν πρόκειται για τα ίδια πραγματικά περιστατικά. Αντιθέτως, το ΕΕ σε υποθέσεις που αφορούν την εφαρμογή του άρθρου 54 της Συνθήκης Σένγκεν, το γράμμα του οποίου αναφέρεται σε «πράξεις» και όχι «αδίκημα» δεν απαιτεί την ταυτότητα του έννομου συμφέροντος ή του νομικού χαρακτηρισμού τους (πβλ. ΕΕ, C-436/04, σκ. 32, C-367/05, σκ. 26 και 28). Το Αυστριακό Συνταγματικό ικαστήριο (VfGH, B559/08, 2.07.2009) σε υπόθεση, της οποίας τα πραγματικά περιστατικά ανάγονταν σε χρόνο προγενέστερο της ως άνω απόφασης Zolotukhin του Ε Α, δέχθηκε την νομολογία τούτη υπό την έννοια ότι η διπλή δίωξη και επιβολή (ποινικών ή/και διοικητικών) κυρώσεων απαγορεύεται όταν τα πραγματικά περιστατικά αποτελούν ουσιώδη στοιχεία της αντικειμενικής υποστάσεως περισσότερων παραβάσεων (σκ. 6).

δηλαδή το ποινικώς υπεύθυνο φυσικό πρόσωπο για τα ποινικά αδικήματα του άρθρου 22 ν. 2472/1997 στις περιπτώσεις κατά τις οποίες υπεύθυνος επεξεργασίας είναι νομικό πρόσωπο.

Το άρθρο 21 παρ. 1 ν. 2472/1997 ορίζει, τέλος, ότι οι διοικητικές κυρώσεις που επιβάλλει η Αρχή, στρέφονται κατά του υπευθύνου επεξεργασίας, ο οποίος, κατ' άρθρο 2 στοιχ ζ' ν. 2472/1997, μπορεί να αποτελεί φυσικό ή νομικό πρόσωπο.

Στην υπό κρίση περίπτωση, η Ε έχει ήδη καταδικαστεί αμετάκλητα από τα ποινικά δικαστήρια ως νόμιμη εκπρόσωπος της εταιρείας με την επωνυμία «Ξενοδοχεία Χ ΑΕ» για την παράβαση των διατάξεων των άρθρων 2 παρ. 2 εδ. α' και 22 παρ. 4 Ν. 2472/1997 σε βάρος των Α και Β.

Προκύπτει συνεπώς ότι ο ίδιος δράστης, δηλαδή η εταιρία με την επωνυμία «Ξενοδοχεία Χ ΑΕ», προέβη στην παράβαση διατάξεων του ν. 2472/1997, η οποία επισύρει την επιβολή ποινικών κυρώσεων, που επιβάλλονται στο νόμιμο εκπρόσωπο, όσο και διοικητικών κυρώσεων. Επειδή, ωστόσο, η ελληνική έννομη τάξη δεν αναγνωρίζει την ποινική ευθύνη νομικών προσώπων, η ποινική κύρωση επιβλήθηκε στην προκειμένη περίπτωση στη νόμιμη εκπρόσωπο της εταιρείας «Ξενοδοχεία Χ ΑΕ», ενώ η ενδεχόμενη διοικητική κύρωση θα στρεφόταν κατά του νομικού προσώπου του υπευθύνου επεξεργασίας, ήτοι της εταιρείας «Ξενοδοχεία Χ ΑΕ». Ενόψει αυτών, θα ήταν δυνατό να γεννηθεί θέμα ταυτότητας υποκειμένων των κυρώσεων · όμως στη συγκεκριμένη περίπτωση, εφόσον υπάρχει ρητή πρόβλεψη (άρθρ. 22 παρ. 9 ν. 2472/1997) ότι, αν υπεύθυνος επεξεργασίας δεν είναι φυσικό πρόσωπο, ευθύνεται ο εκπρόσωπος του νομικού προσώπου και η Ε καταδικάστηκε ως νόμιμη εκπρόσωπος της εταιρείας «Ξενοδοχεία Χ ΑΕ», η ποινική κύρωση αφορά και στο νομικό πρόσωπο.

Συνεπώς, στην υπό εξέταση περίπτωση, εφόσον τα ποινικά δικαστήρια έχουν ήδη επιληφθεί και κρίνει –και μάλιστα αμετάκλητα- πραγματικά περιστατικά τα οποία συνιστούν ενδεχομένως και προσβολή του δικαιώματος στην προστασία των προσωπικών δεδομένων, τότε η Αρχή, όταν καλείται να επιληφθεί εξετάζοντας προσφυγή που στρέφεται κατά των ίδιων πραγματικών περιστατικών και του ίδιου υποκειμένου, δεν είναι δυνατόν να ασκήσει την κυρωτική αρμοδιότητά της προβαίνοντας σε σχετική έρευνα, διαπίστωση της παράβασης και επιβολή κυρώσεων, αλλά υποχρεούται να προβεί στη διαπίστωση ότι για τα αυτά πραγματικά περιστατικά υπάρχει επί της ουσίας κρίση των αρμόδιων ποινικών δικαστηρίων και οφείλει να απόσχει της εξετάσεως των πραγματικών αυτών περιστατικών.

5. Περαιτέρω, ο τότε Πρύτανης νομίμως πρωτοκόλλησε τα ως άνω έγγραφα, τα οποία και καταχωρήθηκαν στο αρχείο του Πανεπιστημίου ..., αφού επρόκειτο για έγγραφα τα οποία, ανεξαρτήτως φιλικής σχέσης, απευθύνονταν προς αυτόν υπό τη θεσμική του ιδιότητα και όχι προσωπικώς. Περαιτέρω, όσον αφορά το γεγονός ότι ο Πρύτανης συμπεριέλαβε τα έγγραφα αυτά σε υπόμνημά του που υπέβαλε στον ανακριτή για άλλη υπόθεση, η οποία αφορούσε επίθεση φοιτητών σε βάρος του, η κατάθεση αυτή καθ' εαυτήν δεν φαίνεται άνευ ετέρου να αντιβαίνει στον ν. 2472/1997, αφού τα έγγραφα αυτά κατά την άποψη του προσκομίζοντος φαίνεται να περιείχαν πληροφορίες ενδεχομένως χρήσιμες για τη διαλεύκανση της υπόθεσης που αφορούσε τον Πρύτανη. Σε κάθε περίπτωση, πάντως, η νομιμότητα της κατάθεσης των εγγράφων αυτών κρίνεται από τον αρμόδιο δικαστικό/εισαγγελικό λειτουργό ενώπιον του οποίου είναι εκκρεμής η υπόθεση.

6. Σχετικά με την καταγραφή των τηλεφωνημάτων του Πανεπιστημίου ... κρίσιμος είναι ο σκοπός και ο τρόπος έκδοσης τέτοιων αναλυτικών καταστάσεων τηλεφωνημάτων και η ασφάλεια της επεξεργασίας αυτών κατά το κρίσιμο χρονικό διάστημα. Σημειώνεται ότι ο Β ήταν, μόνο, επιστημονικός υπεύθυνος του Κέντρου ιαχείρισης ικτύων του Πανεπιστημίου, όπως και ο ίδιος παραθέτει στους αυτοτελείς ισχυρισμούς του στο Μονομελές Πλημμελειοδικείο ... κατά τη δίκη, όπου ήταν κατηγορούμενος για παραβίαση του ν. 2472/1997 (για χωρίς δικαίωμα εκτύπωση της αναλυτικής κατάστασης τηλεφωνημάτων διαφόρων κατηγοριών προσωπικού του Πανεπιστημίου και ενδεχόμενη χορήγηση αυτής στο ζεύγος -Ε), υποστηρίζοντας ότι «...το Κέντρο ιαχείρισης ικτύων, του οποίου πράγματι είμαι επιστημονικός υπεύθυνος, δεν είναι Υπηρεσία του Πανεπιστημίου ..., προβλεπόμενη από τον Κανονισμό Λειτουργίας του, αλλά “έργο” χρηματοδοτούμενο από την Ευρωπαϊκή Ένωση, μέσω του Υπουργείου Παιδείας, και συνεπώς δεν έχει ούτε διοικητική δομή, ούτε λειτουργούσε με στελέχη των διοικητικών ή τεχνικών Υπηρεσιών του Πανεπιστημίου. ...», ενώ υπεύθυνος επεξεργασίας του εν λόγω Κέντρου ιαχείρισης ικτύου είναι το Πανεπιστήμιο ... . Ο Β, ως επιστημονικός υπεύθυνος των έργων των δικτύων είχε τη γενική εποπτεία του συστήματος. Συγκεκριμένα ασκούσε επιστημονική εποπτεία για την υλοποίηση του προγράμματος. Ο επιστημονικός υπεύθυνος, όπως κατέθεσε ο Β κατά τη συνεδρίαση της 14.04.2005, είχε το αντικείμενο να σχεδιάσει πώς θα αναπτυχθεί αυτό το δίκτυο, να παρακολουθήσει την εξέλιξη των εργασιών. Αρμόδιοι στο τηλεφωνικό κέντρο

ήταν οι χειριστές του συστήματος, οι οποίοι αναλάμβαναν την εργασία αυτή με συμβάσεις έργου (κατά το κρίσιμο χρονικό διάστημα ήταν τουλάχιστον 12-15 άτομα) και δεν ήταν μόνιμοι υπάλληλοι του πανεπιστημίου. Το κρίσιμο είναι πάντως ότι με την εκτύπωση της αναλυτικής κατάστασης των τηλεφωνημάτων των χρηστών των τηλεφωνικών συνδέσεων του πανεπιστημίου και χορήγηση αυτής στο ζεύγος -Ε έγινε προφανώς αθέμιτη επεξεργασία προσωπικών δεδομένων των αναφερομένων προσώπων. Η 140σέλιδη αναλυτική κατάσταση των τηλεφωνημάτων (των γραμμών 2000-2499) της περιόδου 23.3.2001 έως 25.3.2001 εκτυπώθηκε από συγκεκριμένο υπολογιστή δίπλα στο τηλεφωνικό κέντρο με κωδικό που ήταν απόρρητος τις πρώτες πρωινές ώρες της ευτέρας 9.4.2001 στη 01.05. Το ότι ο δράστης δεν βρέθηκε οφείλεται στο γεγονός ότι δεν εφαρμοζόταν Πολιτική Ασφαλείας για το συγκεκριμένο σύστημα, βάσει της οποίας, με εφαρμογή κατάλληλων μέτρων ασφάλειας να εξασφαλίζεται ο έλεγχος και η ιχνηλασιμότητα ενεργειών, όπως η εξαγωγή και η εκτύπωση της αναλυτικής κατάστασης τηλεφωνημάτων.

7. Η διαβίβαση του καταλόγου τηλεφωνημάτων στην εταιρεία με την επωνυμία «Ξενοδοχεία X Α.Ε.» συνιστά παραβίαση του ν. 2472/1997, αφού έγινε χωρίς τη συγκατάθεση των υποκειμένων και χωρίς να συντρέχει καμία από τις εξαιρέσεις του άρθρου 5 παρ. 2 του ν. 2472/1997. Ο κατάλογος αυτός παρανόμως εξήλθε από το αρχείο του Πανεπιστημίου ..., το οποίο έχει την ιδιότητα του υπευθύνου επεξεργασίας.. Στοιχειοθετείται, επομένως, ευθύνη του Νομικού Προσώπου του Πανεπιστημίου ..., για παράνομη, κατά τα άρθρα 4 και 5 του ν. 2472/1997, διαβίβαση προσωπικών δεδομένων σε τρίτον.

8. Το Πανεπιστήμιο ..., ως υπεύθυνος επεξεργασίας του αρχείου που τηρείται από τις υπηρεσίες του Πανεπιστημίου όφειλε, με βάση το άρθρο 10 ν. 2472/1997, να έχει μεριμνήσει ώστε να έχουν ληφθεί τα αναγκαία μέτρα ασφαλείας για να αποφευχθεί κάθε διαρροή από το ψηφιακό κέντρο του Πανεπιστημίου. Η έλλειψη πολιτικής ασφαλείας, για την οποία ευθύνεται ο υπεύθυνος επεξεργασίας, επέτρεψε τη συγκεκριμένη διαρροή.

9. Η εξώδικη δήλωση, που απηύθυνε η δικηγόρος Ελένη Γκόνου, ως πληρεξούσια δικηγόρος της εταιρείας με την επωνυμία «Ξενοδοχεία X Α.Ε.» προς τον καθηγητή Α, υπολαμβάνει ότι στη διάθεσή της έχει συγκεκριμένες πληροφορίες που ανάγονται στο πρόσωπό του και, κατά συνέπεια, συνιστούν προσωπικά του δεδομένα. Κατά τα δηλούμενα στο εξώδικο έγγραφο, η εταιρεία και η υπογράφουσα δικηγόρος της διαθέτει πληροφορίες (προσωπικά δεδομένα) που προκύπτουν από «ιηχητικά,

φωτογραφικά κ.ά. αποδεικτικά μέσα». Η σύνδεση της πληροφορίας αυτής, ανεξάρτητα από το αν αυτή είναι αληθής ή όχι, με τα ως άνω αναφερόμενα στο εξώδικο αποδεικτικά μέσα, έστω και αν αυτά δεν υπάρχουν πράγματι (βλ. κατάθεση της εταιρείας κατά τη συνεδρίαση της 14.4.2005), καθιστά παράνομη κάθε περαιτέρω επεξεργασία του ανωτέρω εξωδίκου από την υπογράφουσα δικηγόρο και την εντολέα της.

Για τους λόγους αυτούς

1. Επιβάλλει στο Πανεπιστήμιο ... ως υπεύθυνο επεξεργασίας πρόστιμο ύψους πέντε χιλιάδων ευρώ (5.000 ευρώ), για τη μη λήψη των απαραίτητων μέτρων ασφαλείας, ώστε να αποφευχθεί η παράνομη διαβίβαση (αθέμιτη διάδοση – διαρροή) του προαναφερόμενου καταλόγου των τηλεφωνημάτων των μελών .Ε.Π. στην ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία «Ξενοδοχεία X Α.Ε.».
2. Διαπιστώνει ότι η νόμιμη εκπρόσωπος της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «Ξενοδοχεία X Α.Ε.» έχει ήδη καταδικαστεί αμετάκλητα από τα ποινικά δικαστήρια για τα αυτά πραγματικά περιστατικά και, ως εκ τούτου, περατώνεται άνευ ετέρου κάθε διαδικασία ελέγχου της εταιρείας με την επωνυμία «Ξενοδοχεία X Α.Ε.» λόγω εφαρμογής της αρχής ne bis in idem.
3. Αποφαίνεται ότι η καταγγελλόμενη δικαστική χρήση των παραπάνω στοιχείων και η υποβολή αυτών σε ποινική δικογραφία από τον Πρύτανη του Πανεπιστημίου ..., ανεξαρτήτως εάν είναι δικαιολογημένη και νόμιμη, κρίνεται σε κάθε περίπτωση από τον αρμόδιο δικαστικό λειτουργό ενώπιον του οποίου εκκρεμεί η υπόθεση.
4. Αποφαίνεται ότι η απειλή και η χρήση των τυχόν υπαρχουσών στη διάθεση της δικηγόρου Ελένης Γκόνου πληροφοριών που αφορούν στον Καθηγητή Α, είναι μη νόμιμη και τα τυχόν υπάρχοντα στοιχεία πρέπει να καταστραφούν.

Ο Πρόεδρος

Η Γραμματέας

Πέτρος Χριστόφορος

Μελπομένη Γιαννάκη